

NS Nyhetsbulletin

NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org

#1111

29.06.2024 (135)

Michael Kühnen

Den andra revolutionen Volym II: Folkets stat

Del 8

Den nationalsocialistiska folkstaten avser att organisera en elitbildning och därmed framför allt att befria den andra nivån - regering, förvaltning och ekonomisk ledning - från kedjorna av inkrökt privilegieekonomi, partiboksfilzokrati och ideogisk envishet. Denna elit inom stat, ekonomi och parti kommer att lära sig att återigen se sig själv i den preussiska bemärkelsen som en tjänare av helheten. Först och främst skiljer vi mellan två eliter i den nationalsocialistiska folkstaten:

- Den professionella eliten och
 die Kämpande elit

Med den professionella eliten menar vi den grupp av experter, vetenskapsmän, forskare och teknokrater utan vars hjälp inget modernt statssystem är tänkbart. Alltför ofta hindras dock denna professionella elit i sitt arbete av främmande begränsningar och ideologier. Det finns inga problem som inte kan lösas på ett tillfredsställande sätt - även om det bara är en provisorisk lösning till en början, när vår kunskap ännu inte är tillräcklig och forskningen inte har kommit så långt. Men de inkompetenta ledarklickarna, som inte kan se bortom dagens horisont och som saknar framtidstro i verkligheten, hindrar den professionella eliten från att

fullgöra sina uppgifter.

Ett bra exempel på dessa konstgjorda hinder som beror på ledarklickarnas ideologiska rigiditet är misslyckandet med den ekonomiska planeringen i öst och västvärldens avståndstagande från framsteg inom genetik, arvslära och biologi i allmänhet:

Nationalsocialismens drömmar om att förbättra vår genetiska uppsättning har sedan länge kommit mycket närmare sitt förverkligande och det finns inte längre något vetenskapligt tvivel om nödvändigheten av eugeniska åtgärder - ärftlig hälsa och rashygien. Även här har tiden rättfärdigat många av nationalsocialismens idéer som tidigare skälldes ut som "pseudovetenskapliga".

Detta är dock bara ett exempel bland många. Yrkesverksamma inom alla kunskapsområden kan berätta en sak eller två om de hinder som politisk inkompetens och byråkratisk dumhet lägger i deras väg.

Det är obegripligt varför främmande intressen, ideologier och överväganden skall bestämma på det mycket komplicerade området för statlig, administrativ och ekonomisk förvaltning. Endast en ordning som ger ramarna för den professionella eliten, men lämnar dem fria att göra sin plikt mot folket och staten, kommer att vara framgångsrik. Den Nationalsocialistiska folkstaten är fast besluten att göra detta. Naturligtvis förutsätter en sådan åtgärd en ansvarsfull bildning av eliten. Utbildningen måste organiseras i enlighet med detta:

Inom alla utbildningsområden och från de tidigaste ungdomarna måste främjandet av de begåvade stå i centrum för alla ansträngningar. Detta är motsatsen till dagens idéer, som leder till en ständig minskning av prestationerna. Redan i grundskolan måste de pojkar uppmuntras som visar särskild talang eller förmåga inom något område - vare sig det gäller idrott, ledarskap, vetenskap, forskning eller hantverk. Detta främjande av begåvning måste ske helt oberoende av socialt ursprung och ekonomisk situation. Även om en begåvning visar sig först senare måste en övergång från det vanliga skolsystemet till elitskolorna alltid vara möjlig. Undervisningen måste bedrivas på ett sådant sätt att kropp och själ, vilja, karaktär och intellekt tränas och främjas lika mycket.

Elitskolorna i den nationalsocialistiska folkstaten är inte ideologiska kaderskolor, utan tjänar till att utbilda morgondagens yrkeselit. Därför är ideologiska frågor inte huvudämnet här, utan bara den breda ramen - precis som principen alltid måste följas att nationalsocialism i grund och botten inte får läras ut, utan måste exemplifieras!

Tredje rikets nationella politiska utbildningsinstitutioner - NPEA, mer känt under

förkortningen Napola - är en modell för oss att bygga vidare på i detta avseende. Elitskolorna följs av högre utbildning. Här kommer det tyska universitetet också att vara uppbyggt på ett helt annat sätt:

Tonvikten kommer att behöva läggas på polytekniska skolor och snabbpolytekniska skolor, vars läroplaner och utbildningsmetoder kommer att följa principer som liknar NPEA:s och som måste utformas i enlighet med yrkesmässiga krav. Utbildningen kommer att vara strömlinjeformad och disciplinerad och kommer att förbereda studenterna specifikt för de ledarpositioner de senare kommer att inta. Det egentliga vetenskapliga universitetet kommer däremot att minska kraftigt i antal, men kommer att kunna arbeta på en mycket högre nivå och endast vara öppet för dem som verkligen visar fallenhet och förmåga för forskning och vetenskap.

Universitets- och fackhögskoleutbildning är inte heller utan syfte, utan tjänar hela folket, liksom alla andra välskilda uppdelningar. Den nationalsocialistiska folkstaten eliminerar dagens utbildningskaos och därmed den egentliga orsaken till den delvis berättigade oron på detta område. En yrkeselit av mogna och stabila människor håller på att bildas - inga fler mentala krymplingar - som tjänar sitt folk och är kapabla att ta på sig ledande uppgifter inom regering, förvaltning och ekonomi.

Det finns en naturlig spänning mellan teori och praktik, mellan ideologiska mål och den dagliga politikens nödvändigheter. Den nationalsocialistiska rörelsen ser sig utmanad i denna spänning och måste bevisa sig själv här:

En regering som uteslutande bestäms av ideologi skulle föra en ideologisk politik baserad på illusioner och skulle kunna störta vårt fosterland i fördärvet. - Å andra sidan skulle en politik som inte är engagerad i några högre mål och bara utför sitt dagliga arbete medföra få framsteg jämfört med de nuvarande förhållandena och skulle därför leverera tyskarna till en gradvis nationell död. Det är partiets uppgift att bära denna spänning och att forma den på ett kreativt sätt:

Den representerar den militanta eliten i vårt folk och utgör därmed tonvikten till en rent teknokratisk maktutövning av den professionella eliten, som lätt kan glömma de högre målen men också de vanliga människornas problem.

Den nationalsocialistiska rörelsen vill inte ersätta det statliga, administrativa och ekonomiska ledarskapet, utan se till att det rör sig inom ramen för vår idé.

Vi har redan konstaterat att det nationalsocialistiska tyska arbetarpartiet måste uppfylla ett kamp- och ett utbildningsuppdrag på alla nivåer i det välskilda livet.

För att förbli en andlig och organisatorisk match för specialisterna och teknokraterna måste det därför också i sin tur - precis som staten - utbilda en elit. Denna partielit måste kunna omsätta värdena i vår tro politiskt utan att frysa fast i ideologisk besserwisserism. På den andra nivån som skall diskuteras här är partiets uppgift att kämpa:

"Förhindra ett oberoende av den professionella eliten, dvs. en egen regeringspolitik som inte längre är bunden till nationalsocialistiska principer, och förbli angelägen om att i kreativ kamp med de kompetenta experterna alltid genomföra nya, genomförbara planer för en völkisk och rasmässig politik för framtiden!"

Men precis som vi inte slår ihjäl våra politiska motståndare, utan försöker övertyga och utbilda dem, använder vi inte partiets makt för ideologisk styrning, utan ser vår uppgift i att övertyga de kompetenta experterna om att våra idéer är korrekta och genomförbara. Först när den professionella eliten själv är övertygad kommer den att använda all sin skicklighet, kunskap och fantasi för att nå framgång till förmån för vårt folk. Detta övertalningsarbete är en uppgift för den berörda partiavdelningen och en del av vårt utbildningsuppdrag.

Detta är förmodligen det mest krävande och svåraste kravet på vårt parti, mycket svårare än den kommunistiska metoden att helt enkelt påtvinga sin vilja som ett statligt parti, men också mycket mer givande och lovande.

För att uppnå detta är det emellertid nödvändigt att utbilda en militant elit som intellektuellt är jämbördig med den professionella eliten, men som dessutom, som spjutspetsen för den revolutionära nationalsocialismen, med verve och fantasi utan vacklan strävar efter de mål som alltid har satts av vår Weltanschauung. Detta ställer de högsta krav på utbildningen av den nya generationen i NSDAP. Även här har vi en modell i tredje rikets institutioner - även om den ännu inte var fullt utvecklad vid den tiden: **Adolf Hitlers skolor.**

Dessa elitskolor inom partiet kommer, även om de har en annan inriktning, att ställa samma höga krav på eleverna som de statliga elitskolorna. Deras läroplan kommer att kompletteras med intensiv ideologisk utbildning och träning.

För att behålla den revolutionära drivkraften och idealismen i partiets led måste vi se till att kraven på partikamraterna är högre på alla områden, att ideologisk prägling sker utöver andra uppgifter, att engagemanget för partiet så långt som möjligt förblir frivilligt och varken ger möjlighet till makt eller till avancemang, som inte åtföljs av yrkesmässiga och politiska prestationer eller framgångar. Detta gäller naturligtvis också för eleverna vid partiets elitskolor:

Eftersom principen om frivillighet skall bevaras, blir dessa skolor - till skillnad från de statliga elitskolorna - inte aktiva redan efter de grundskoleår som är gemensamma för alla elever. De är snarare öppna för de övertygade och entusiastiska nationalsocialistiska pojkar som redan framgångsrikt går i statliga elitskolor och är minst sexton år gamla.

Det var vår rörelses tragedi att den bara kunde forma sex år av fredlig återuppbyggnad, vars första år fortfarande präglades av svårigheterna och det olyckliga arvet från det demokratiska systemet. Således kunde omorganisationen av utbildningen i Tredje riket ännu inte visa några långsiktiga effekter och en stor del av den nationalsocialistiskt influerade ungdomen offrade sig fortfarande heroiskt under de sista krigsåren, vilket HJ:s och de äldre NAPOLA-elevernas engagemang på ett föredömligt sätt visar. Ge oss en generation och vi skall bygga en ny värld!

Naturligtvis kommer skillnaderna mellan den professionella eliten i statsledningen och den militanta eliten i partiledningen att minska gradvis under generationernas lopp. Men det ligger inte i vårt intresse att de försvinner helt:

Enhet mellan parti och stat innebär inte fusion, utan komplementaritet.

Det finns inte bara en spänning mellan teori och praktik, utan också en spänning mellan den stora vikt vi fäster vid bildandet av eliter och den nationalsocialistiska idén om nationell gemenskap. Även här krävs den nationalsocialistiska rörelsens revolutionära rättrådighet. Om NSDAP efter sin seger förvandlar sig till ett byråkratiskt statsparti, kommer det för folket bara att framstå som en del av en krävande, övermäktig statsapparat och kommer därför förr eller senare att förlora deras förtroende. Då är det ingen idé att det utbildar en völkisk elit utan hänsyn till klass- och ståndsmässiga barriärer, för även detta kommer då bara att erkännas och värderas som statligt ledarskap och inte längre i full utsträckning som verkligt völkiskt ledarskap. Även efter sin seger måste partiet förbli fast förankrat i folket, behålla sitt oinskränkta förtroende och känna sig som en tjänande del av Volksgemeinschaft och agera i enlighet därmed.

Frihet i stället för demokrati

Begreppet "frihet" är, liksom "fred", ett av vår tids mest missbrukade modeord. Även här visar sig de demokrater som ständigt talar om Förbundsrepubliken Tyskland som den "friaste staten i tysk historia" vara otäcka hycklare.

Demokraterna har aldrig befriat ett folk, utan i bästa fall "demokratiserat" delområden. Därmed känner de i princip bara till två mått på "demokratisering" -

det ekonomiska och det politiska. Ingetdera leder till folkets befrielse:

I den liberala kapitalismen är ekonomins frihet alltid företagens och den internationella högfinansens frihet att exploatera och utnyttja arbetaren och arbetarens "frihet" att organisera sig för att förlama och förstöra den nationella ekonomin genom det historiskt sedan länge föråldrade medlet strejk, och därmed äventyra sin egen försörjning. Hur kan man tala om frihet när rätten till arbete inte förverkligas och arbetstagaren knappast har något inflytande över vad som händer i fabriken, där en stor del av hans liv äger rum? Och hur är det med den politiska friheten?

För den stora majoriteten av folket är det begränsat till att rita ett kors vart fjärde år - i stolt medvetande om att nu, som grundlagen uttrycker det, "all statsmakt har utgått från dem". För övrigt ser de bara med förvåning på när deras "representanter" utformar politiken - noggrant kontrollerad av de statliga säkerhetsmyndigheterna, som ser till att ingen medborgare får några "antikonstitutionella" idéer! I själva verket har området för regering, administration och ekonomisk förvaltning sedan länge varit bortom varje effektivt och ansvarsfullt medbestämmande för folket. Alla demokratiska protester är inte till någon hjälp här:

Det har länge varit möjligt att regera inte av folket, utan bara för folket. Demokraterna vet naturligtvis också detta, men till skillnad från oss säger de det inte tydligt, eftersom de föråldrade mekanismerna med så kallade "fria val" är utmärkt lämpade för att lura folket om den verkliga maktbalansen och för att hålla dem kvar vid makten.

Vi måste ärligt säga till folket att det inte kan bli någon demokrati - folkstyre - utan att det bara är en fråga om vilken härskande klass som har makten - en sionistanknuten, internationalistisk och brokig klick, eller en enhetlig, noggrant utbildad och ansvarsfull völkisch-elit.

Demokrati har ingenting med frihet att göra. Friheten måste bli synlig i den enskilde medborgarens privata livssfär:

I friheten att få en utbildning som verkligen motsvarar framtidens krav. I friheten att inte längre behöva frukta för sitt jobb och, naturligtvis, i friheten att kunna ta ett effektivt medansvar i sin hembygd och sitt företag.

Frihet i stället för demokrati:

Det innebär att kunna lita på det styrande systemets grundvalar och på myndighetsarbetets professionella auktoritet, och att kunna dela ansvaret på den

tredje nivån - den personliga livssfären. Där, där den enskilde medborgaren faktiskt har en rättighet, en skyldighet och förmågan att dela ansvaret, är vi nationalsocialister mer "demokratiska" än demokraterna. Det är bara här som friheten visar sig, här som vi ser uppgifterna för en tysk frihetsrörelse, här som ett fritt, socialistiskt samhälle kan formos.

Endast den människa som kan hjälpa till att forma hans naturliga livssfär är fri - inte den som har lärt sig att sätta ett kors på rätt plats; en schimpans kan också göra det. I grund och botten ser vi tre völkiska organismer genom vilka Volksgenossens liv formas och formas och i vilka hans liv äger rum:

- Familj
- Samhälle
- Drift.

FAMILJEN, som den minsta, naturliga cellen i det nationella samhället, ges särskilt skydd av den nationalsocialistiska folkstaten. Familjen är inte en privatsak, utan staten och partiet bär ett gemensamt ansvar för att familjen kan fullgöra sina uppgifter och skyldigheter gentemot samhället:

Familjen måste vara andligt, mentalt och fysiskt frisk, den måste föda tillräckligt många barn och utbilda dem under deras första år på ett sådant sätt att de senare blir friska och ansvarsfulla medborgare och nationella kamrater.

Staten kan och får här inte göra mer än att skapa goda ramvillkor genom rättsliga stödåtgärder. Partiet måste dock övertyga familjerna om deras stora skyldigheter gentemot samhället och bekämpa de tecken på upplösning som kan observeras i dagens tält av völkiskt förfall. Dessa hotfulla tecken på förfall kommer inte att försvinna över en natt med ett maktövertagande av den nationalsocialistiska rörelsen, men de kräver en militant insats från NSDAP:s sida.

Så här ser vi återigen partiets uppdrag att kämpa och utbilda:

I detta område ligger ansvaret för att övertyga och integrera familjen i Volksgemeinschaft främst i händerna på NS Frauenschaft.

Det är de nationalsocialistiska kvinnornas uppgift att, som stöttepelare för allt tyskt kvinnoarbete, inifrån forma familjen på ett nationalsocialistiskt sätt och uppfostra barnen i den nationella gemenskapsidéns anda. Av denna anledning beslutade Führern i sin instruktion av den 14 mars 1933 att uppfostran och vård av barn upp till 10 års ålder skulle överlåtas till NS-kvinnor. I 1938 års årsbok för Rikets kvinnoledning - Huvudavdelningen för press/propaganda -

står det i detta sammanhang:

"Långt över 350.000 sex- till tioåriga pojkar och flickor tillhör de tyska barngrupperna De pysslar och arbetar på vintern för att göra tyska barn i utlandet glada. De tillverkar små användbara saker för att överraska sina mödrar på Mors dag De diskuterar vad från deras eget leksaksskåp som Winterhilfswerk kan använda som julklapp till gränsbarnen.

Innan barnet kan förstå "nationell gemenskap", lär det sig på detta sätt att mäta dess innehåll genom sin egen lilla gärning. Innan det känner till alla tyskars ödesgemenskap, lär det sig här att frivilligt integrera sig i ett litet kamratskap. Ung van är gammal van - det kommer inte att vara svårt för honom att senare, som en växande ung person, medvetet känna sig som en tysk som är en kamrat till varje ung tysk - oavsett ursprung. Som "Pimpf" och "Jungmädel", som Hitlerjugend- och BDM-flicka kommer den unge att mycket bättre förstå vad barngruppen vill väcka hos honom.

Det är inte politiska idéer eller teorier som skall läras ut till barnen - det är mycket viktigare att karaktärsvärdena, de känslomässiga impulserna i dem tas upp, på vilka enbart nationalsocialismen kan bygga. Naturligtvis är den pojke som går med i Jungvolk vid tio års ålder inte en färdig person; Jungmädel är förvisso fortfarande kapabel till förändring. Men det tioåriga barnet har redan fullbordat en väsentlig del av sin utveckling. Precis som fysisk försummelse under de första tio åren knappast någonsin kan kompenseras helt senare, är det också svårt att börja kompensera för misstag i utbildningen vid denna ålder. Förutom skola och hem vill barngruppen hjälpa barnet att hitta sin väg in i det samhälle som det är fött för och som det en dag kommer att behöva ge sin styrka till.

Men den som fruktar att barnen förvandlas till galgar eller brådmogna besserwissrar bör ta sig en titt på eftermiddagarna hemma i någon av våra barngrupper. När vädret är bra är de utomhus - om det överhuvudtaget är möjligt. De leker, gör gymnastik, springer och hoppar. Rädsliga mammapojkar förlorar till och med sin pysighet, tidigare gråtmilda flickor är snart inte längre kända. För de vill bli modiga och modiga. På utflykterna sjunger de och musicerar. När de vilar sitter de i gräset och gruppledaren berättar en saga eller en legend från hemlandets historia. - Hemma hittar gruppledaren på något nytt varje eftermiddag. Genom att alltid knyta an till saker från barnens vardag utvidgar hon barnens begreppsvärld genom att berätta historier som är anpassade till barnens förståelse och deltar därmed i bildandet av en nationalsocialistisk världsbild hos barnen

Barnens gruppledare har ett nära kamratskap mellan sig - de utbildas om och

om igen och får stimulans och vägledning; för de känner till sitt stora ansvar att utbilda barnen till nationalsocialistiska attityder och framför allt att exemplifiera nationalsocialismen för dem i deras eget utseende, deras personliga attityd. Führern själv, med sitt ord:

"Ungdomar kan inte utbildas tillräckligt tidigt för att först och främst känna sig som tyskar", som hela utbildningen av barn i det nationalsocialistiska riket var inriktad på."

Jag behöver inte gå in närmare på grunderna för den nationalsocialistiska familjepolitiken utan hänvisar istället till den utmärkta dokumentationen av den tidigare Reichsfrauenführerin Gertrud Scholtz-Klink med titeln "Die Frau im Dritten Reich", Grabert Verlag, Tübingen 1978.

I vilket fall som helst är det partiets uppgift - här förkroppsligat av NS-Frauenschaft - att utbilda den tyska familjen och framför allt de barn som växer upp i den så att de alltid förstår frihet som en skyldighet gentemot det samhälle som ger dem denna frihet.

Denna uppgift, som våra nationalsocialistiska kvinnor och flickor redan står inför i kampens stund, är mycket svårare att fullgöra i dag än i det förflutna. Det är en stor utmaning för vår nationalsocialistiska kvinnorörelses kampvilja, övertalningsförmåga och beslutsamhet att vinna. Men endast om den tyska mannen, med början i den minsta cellen i vår nationella gemenskap, utbildas av partiet att alltid se friheten som ett band till gemenskapen, kan vi ta nästa steg mot social frigörelse, mot medansvar i gemenskapen och på arbetsplatsen.

Folkamratens arbets- och privatliv bestäms i allt väsentligt av förhållandena i SAMHÄLLET - som här ses som ett samlingsbegrepp för by, stad och distrikt - och FÖRETAGET.

Först här visar sig individens frihet i verkligheten. Den nationalsocialistiska folkstaten är fast besluten att skapa frirum för ett brett och effektivt medansvar. Jag talar medvetet inte om "medbestämmande":

"Medbestämmande", det är också vad varje egoist och sabotör gör, som vill säkra eller förvärva sina egna privilegier och förmåner utan hänsyn till andra. Alla som försöker förstöra allt på grund av grundläggande motstånd mot folket och staten, alla som missbrukar mekanismerna för val och diskussion för att koka en partipolitisk soppa. - Vi, å andra sidan, kämpar för ett medansvar som föds ur en inre önskan att forma miljön på ett humant sätt och att föra samhället framåt.

Vi ser medansvar i samhället och på arbetsplatsen som en utvidgning av möjligheterna till deltagande, i form av direkta och fria personliga val.

Jag har redan påpekat att det finns beröringspunkter mellan denna förståelse av korporativism och idén om medborgerlig demokrati - dock strikt begränsad till den tredje nivån av nationellt liv som diskuteras i detta sammanhang. - Det skulle vara förmätet att föreslå detaljer nu. Vi befinner oss bara i början av återupptäckten av möjligheter som utvecklades på 1930-talet och som sedan också fångades upp i nederlagets malström. Jag minns bara till exempel arbetet i "Cercle Proudhon", som inspirerades av den franska fascismens grundare - George Valois, idéerna från den revolutionära flygeln i NSDAP, det sociala programmet i den italienska sociala republiken - Salo-republiken 1943-1945 - för att bara ge några få förslag.

Idag vill jag bara antyda konturerna av den "tredje vägen". Även här måste vi överlåta utformningen till den revolutionära utvecklingen och vidareutveckla våra idéer i den dagliga politiska kampen - redan i opposition. Vi kommer inte till det völkiska livets verklighet med en prefabricerad teori, utan står inför uppgiften att forma denna verklighet efter våra inrikes- och utrikespolitiska möjligheter.

Det är avgörande att vi inte bara talar om frihet på denna nivå, utan också förverkligar den. Nationalsocialister är inga hycklare: vi säger i förväg var vi vill ha ordning och var vi vill ha frihet!

I den nationalsocialistiska folkstaten finns det inget "statligt parti" i kommunen eller i företaget. Ingen ska inbilla sig att han blir borgmästare för att han är lokal gruppleddare eller medlem i företagsrådet, för att han är aktivist i NSBO - Nationalsocialistisk arbetscellsorganisation. Snarare måste han hävda sig i ett fritt personval och bland flera kandidater, och som en militant nationalsocialist vinna samhällets
ärliga
förtroende.

Även här - jag upprepar det igen - är frivilligt medlemskap i partiets lokal- och distriktsgrupp, eller i den nationalsocialistiska fabrikscellen, inte kopplat till en automatisk, bekväm post på ledande positioner i staten. Det måste kämpas för, rekryteras och övertygas om!

Nationalsocialistiska tyska arbetarepartiet har inget behov, varken i kampens tid eller i formandet av vår stat, av den bekväma, tanklösa medresenären som i svåra tider plötsligt var "aldrig med oss och alltid emot oss".

Partiet består av idealister, kämpar och revolutionärer. Det är därför det är den tyska frihetsrörelsen och nationens organiserade livsvilja. Det är vår konsekvens av nederlaget:

FRIHET I STÄLLET FÖR DEMOKRATI!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter !

Seitlich Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Mehrfache von Massenmord, Verdrängung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, die Kräfte der germanischen Rassen halb gänzlich zerstört. Adolf Hitler ist erwacht.“

Alle Nationalsozialisten sind weniger arbeitslos, Völker- und Rassenmordern als die Arbeiter in Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Der Sieg ist ein großer Gewinn, aber die Gefahr des biologischen Völkermord ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der schwarze Gegen ist aber dabei, den Völkermord - gegen alle weißen Völker (?) - zu beenden. Seine Mittel sind Entnazifizierung, Überführung und Rassenmord.

Ein „Gegner“ oder „Gegner“, ist im Weltkrieg oder im Straßenkampf, ein mit Propaganda und Gewalt oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jede Nationalsozialist ist seine Pflicht!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NS Nyhetsbulletin
www.nsdapao.org

#1005 19.04.2022 (133)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontrapport
Intervju med Molly

Tredje delen

NSK: Dina svarande projekt är uppenbart filosofiska och konstruktiva.

Beskriv din syn på hur dessa frågor påverkar politiken.

Molly: Jag försöker fortfarande uppdatera fotograferiet, men jag har mest koncentrerat mig på Adolf Hitler och Mänskligbetens Armé (www.movingthearmy.com/truth.htm) Jag är uppe i 21 sidor nu, och jag har så mycket mer att göra. Att studera andra världskriget är ett absolut nödvändigt information. Man söker information om en sak, och hittar ytterligare två saker att forska om. Det känns lite som man är en arkeolog som gräver upp det begravningsförhållanden. Ett förhållande som de helst inte vill att det ska komma fram i ljuset. Vi kan återigen tacka Internet för flödet av information och bilder. Extremt sällsynta saker har dykt upp under årens lopp från platser över hela jorden. Det känns ofta som att

the **NEW ORDER**

Number 179 (133) Established 1978 April 26, 2022 (133)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware countrymen and racial kinmen fight with us side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture destruction, and re-education.

Whether "illegal" or "legal", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Günther Lenz

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP / AO är världens största leverantör av nationalsocialistiska propaganda!

Tryckta och online tidskrifter på många språk
Hundratals böcker på över ett dussin språk
Över 300 webbsidor på dussintals språk

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!